

i 46. ajet sure Hud .45

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

A Nuh je bio zamolio Gospodara svoga i rekao: 'Gospodaru moj, sin moj je čeljade moje, a (obećanje Tvoje je zaista istinito i Ti si od mudrih namudriji!' (11:45

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

O Nuhu, on nije čeljade tvoje'- rekao je On- jer 'radi ono što ne valja, zato Me ne moli za ono' (što ne znaš! Savjetujem te da neznalica ne budeš'. (11:46

S obzirom da se Nuhov sin nije ukrcao na sapasonosnu lađu i pored očevog poziva, te je ostao sa ostalim nevjernicima, hazreti Nuh je molio za njegovo spasenje. U navedenim ajetima Nuh se obraća Allahu dž.š. podsjećajući Ga na obećanje dato njemu da će ga spasiti kao i njegovu porodicu. Nuh ističe da je svjestan da je Allahovo obećanje istinito, ali mu nije bilo jasno zašto se njegov sin utopio iako je bio član njegove porodice. Allah je odgovorio da je Njegovo obećanje pravedno i istinito, ali Nuhov sin nije član Nuhove porodice jer nije bio spreman prihvatiti pravu vjeru ni nakon što su mu pokazani dokazi jasni te se poistovjetio sa nevjernicima i skončao kao i oni.

Nuh nije znao da se i njegov sin ubraja u nevjernike i da i on mora biti potopljen te je tražio pojašnjenje. Nuhu je bilo jasno naređeno da u lađu ukrca samo vjernike i porodicu te je kada je potop počeo pozvao je i sina da se ukrca. Kada je to ovaj odbio Nuh ga nije nazvao nevjernikom, vjerovatno zbog velike očinske ljubavi prema sinu, već ga je pozvao da se ne druži sa nevjernicima. Nakon Nuhovog poziva sinu Allah ga upozorava da ne radi ono što ne zna i

savjetuje ga da ne bude neznalica. Na kraju tefsira ovih ajeta zaključujemo da kada je u pitanju ideologija i društveni interes tada emocije nemaju mjesta u donošenju odluka, pa tako porodica mora ostati po strani. Tako je Nuh spasio sve vjernike, međutim pošto je njegov sin bio nevjernik nije se ubrajao u Nuhovu porodicu. Kada je u pitanju poštovanje vjere i njenih principa nema povlašćenih, čak ni članova porodice, konkretno sinova. Poslanici nisu nikoga prisiljavali da vjeruje za što smo dokaz dobili u spomenutom ajetima